

Excursie naar de Amsterdamse Waterleidingduinen

Rien Sluys

Zondagmorgen 12 mei om half negen vertrokken we, d.w.z. 8 enthousiaste leerlingen en 5 docenten van de Northgo Scholengemeenschap, Marian Bos, Robert Sluys en ondergetekende, richting AWD. Deze excursie was een vervolg op de excursie van 17 februari. Toen werd er voornamelijk aandacht besteed aan de wintervogels, nu stonden de zomervogels op het programma. De route die tijdens beide excursies werd gewandeld was precies gelijk, zodat we mooi de verschillen konden waarnemen. In het weiland naast de parkeerplaats bij de Oase waren nog steeds Nijlganzen aanwezig. In de struiken zat een Zwartkop te zingen en scharrelde een Roodborst onderin de struiken haar kostje bij elkaar.

Wat het begrip wintergasten inhoudt werd duidelijk bij de Oranjekom. In februari verbleven hier vele Grote Zaagbekken, Brilduikers, Krakeenden, Kuifeenden, Smienten en enkele Nonnetjes. Nu was het er op een paar Wilde Eenden en Kuifeenden na helemaal leeg. Langs het eerste deel van de route hoorden we Tijftjaf, Fitis, Nachtegaal en zagen we de Boompieper, allemaal zomergasten die in Zuid-Europa en Afrika overwinteren. Er was niets meer te bekennen van de Kramsvogels en Koperwieken. De aanwezigheid van Koolmees en Pimpelmees was voor een enkeling aanleiding te veronderstellen dat die vogels het hele jaar aanwezig zijn, wat later tijdens de tocht ook gold voor Ekster en Zwarte Kraai.

Langs de grote kanalen, die tijdens de eerste excursie dichtgevroren waren en waar een dode Knobbelzwaan de leerlingen voorzag van een grote veer, zaten nu Rietgors en Kleine Karekiet te

zingen en zat een Meerkoet in de onder een afhanginge wilg op zijn nest. Hier konden we ook de drukke zangvlucht van de Grasmus goed waarnemen. De Zwarte Specht die voorbij kwam vliegen was voor de excursieleiders een absoluut hoogtepunt, terwijl de leerlingen zich vermaakten met het voeren van een paar Knobbelzwanen.

Het bezoek aan de vogelhut, pleisterplaats voor hongerige en dorstige excursiegangers, leverde een prachtige Mandarijneend en een paar Krak-eenden op (zwarte konten en witte vlekken).

Bijna aan het eind van de tocht hadden we het geluk een paartje balsende Brilduikers te zien; wat een schitterend gezicht hoe het mannetje zijn kop helemaal op zijn rug legt. "Meneer, hoe zat het ook al weer met die wintergasten?". De slimme leerling moest het doen met "Brilduikers willen nog wel eens lang in Nederland blijven hangen" en "Misschien blijven deze wel hier, ik weet het niet".

Aan het eind van de excursie werd er een Eekhoorn ontdekt, die, naarmate er meer mensen dichtbij kwamen, zicht ontpopte als een echte struisvogel. Hij probeerde weg te kruipen in een gat in de boom, maar omdat dit gat niet diep genoeg was bleef er een achterpoot en zijn staart uit het gat steken. In die houding bleef het beest rustig zitten zolang wij er bleven staan. Een vermakelijk schouwspel. Terug bij het bezoekerscentrum werd nog de Boomkruiper gehoord, helaas kregen we deze "stamgast" niet te zien.

Het was een leuke en leerzame excursie en een vervolg waard.

Rondje Groen

W. Andelaar

Als geen ander dorp leent Noordwijk zich voor een rondje groen. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur te bieden heeft.

De vogeltrek heeft ons mensen altijd geboeid. In de oudheid was men er al mee bezig. Aristoteles bijvoorbeeld schreef er al over en wist daar al veel zinnige zaken van te vertellen. In de Middeleeuwen werd er ook aandacht aan besteed, zij het dat er veel over werd geromantiseerd. In die tijd werd waarheid en verduistering door elkaar te boek gesteld. Zo ontstonden de fabels van de Rotgans die uit de Eendemossel kwam en van de Koekoek die in de winter in een Sperwer veranderde.

Nu weten we veel en veel meer over de verplaatsingen elk jaar weer. Dankzij mensen als Nico

